

Felhívás!

Gyűjtsük össze, őrizzük meg emlékezetünkben a Lengyelországban elhunyt magyarok emlékét!
Ha tehetjük, adjuk meg ismerőseink nyughelyét, életük ismertetésével és képpel az alábbi e-mail címre: laszlokiss214@gmail.com.

Bárki, ha ellátogat egy temetőbe, felkeresheti ott magyar honfitársának nyughelyét is. Addig élnek ők közöttünk, ameddig emléküket megőrizzük!

Érdeemes emlékezni Jan Twardowski atya versére:

"Siessünk szeretni az embereket, oly gyorsan mennek el..."

Magyar sírok Lengyelországban

1. **Csorba Tibor** (Szepesváralja 1906.3.15 – Budapest 1985.09.05) a varsói Powązki temetőben nyugszik (B23-as parcella X. sor 26. sír, a főúton az A 23-ig, majd balra).

Csorba Tibor bölcsészdoktor, író, műfordító, filológus, festőművész volt. Lengyel felesége, Helena Csorba, született Helena Miller orvosszociológus volt.

Csorba Tibor a felvidéki Lőcsén, majd a Budapesten járt gimnáziumba. Felsőiskolai művészeti tanulmányait 1925-ben a Képzőművészeti Főiskolán kezdte, később tanult a Szegedi Polgári Tanárképző Főiskolán, majd a varsói Rajztanárképző Főiskolán és a Varsói Egyetemen. 1930 és 1934 között a kiskunhalasi gimnáziumban rajz és kézimunka tanár volt. Itteni élményeiből

született a Beszél a tanya (1934), A halasi csipke múltja - jövője (1934), Az utolsó lőcsei diák (1936), Polgáristák (1936) című művei.

1936-ban a Varsói Egyetem nyelvi lektora lett. Lengyelországban telepedett le. A Magyarok Világszövetségének aktív tagja volt. Több ízben járt Angliában, Franciaországban. 1939. szeptembertől a lengyel menekültekkel foglalkozott id. Antall József kérésére. Az 1958-ban kiadott lengyel-magyar szótár főszerkesztője, a krakkói Jagelló Egyetem és a Kereskedelmi Akadémia tanára volt.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Tibor_Csorba

<https://kurier.plus/node/1453>

2. **Korompay Emanuel Aladár** (1890 – 1940)

<https://relacjebiograficzne.pl/demo/audio/221-ilona-korompay>

Leánya **Ilona** a varsói Powsińska utcai temetőben van eltemetve. [52.18758, 21.09753]

Korompay Aladár Emánuel az Osztrák-Magyar Monarchia tisztje volt. Lengyel feleségét az I. világháború alatt ismerte meg Przemyslben. A Varsói Hungarológia Tanszék megalapítója, 1939-ig a Magyar Kulturális Intézet és a Varsói Magyar Nagykövetség munkatársa. Felvette a lengyel állampolgárságot és a lengyel hadsereg tisztjeként harcolt a II. világháború kitörése után. A szovjet NKVD foglyul ejtette és a lengyel tisztekkel együtt a sztarobelszki fogolytáborba került, majd a következő év tavaszán ő is a katyíni vérengzés áldozata lett.

Korompay Emánuel százados emléktáblája a Varsói Egyetem főbejáratánál és a Mokotów kerületben (a Podchorążych u. és a Hołówki u. sarkán) lévő lakóházon található. A Názáreti Nővérek Czerniakowska utca 137 alatti iskolája és egyben a magyar Szent István király nevét viselő templom kertjében magyar-lengyel tölgyfát ültettek emlékére (Ilona lánya ide járt iskolába). A varsói magyarok mécses gyűjtésével rójják le kegyeletüket a templomban az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére minden évben október végén mondott mise után.

Az emléktábla egykori lakóházán Varsóban (Holówki u. 3.)

https://pl.wikipedia.org/wiki/Em%C3%A1nuel_Alad%C3%A1r_Korompay

- 3. Varga Béla** (1921.03.05 - 2005.03.15) Sírja a Konstancin-Jeziornai (Czarnów) temetőben van - VI.sor, az Akacjowa utca felől [52.06746, 21.09753].

A Lengyelországi Magyar Egyesület egyik alapító tagja és első elnöke volt (1992-2000). A Medicor magyar orvosi műszergyártó vállalat röntgen szervizeként került Varsóba a 60-as években és külszolgálatát követően itt telepedett le lengyel feleségével. Fia Krzysztof Varga ismert újságíró, író, aki elsősorban lengyelnek tartja magát, mert Lengyelországban él életvitel szerűen, de írt több magyar témájú könyvet is.

- 4. Csapláros István** (Baja, 1910.06.28. - Varsó, 1994.06.30) Sírja a varsói Wolski temetőben található.

Irodalomtörténész, egyetemi tanár, 1948-tól 1955-ig a magyar–lengyel kulturális egyezmény alapján megnyílt varsói Magyar Kulturális Intézet vezetője, majd 1961-ig az intézet kulturális tanácsadója.

A Varsói Egyetemen 1949-1951 között magyar lektor, 1951-től az általa létrehozott Magyar Filológiai Tanszék tanára. 1955-től egyetemi adjunktus, 1962-től egyetemi docens, 1971-től tanszékvezető egyetemi tanár, 1980-tól pedig emeritus professor. Az irodalomtudományok kandidátusa címet 1961-ben, a doktori fokozatot pedig 1985-ben szerezte meg Varsóban. Sokéves erőfeszítéseinek köszönhetően a poznani, a krakkói és a lublini egyetemeken is megkezdődött a magyar nyelv oktatása.

1939-1945-ben aktívan részt vett a magyarországi lengyel menekültek megmentésében és segítésében.

Évtizedeken keresztül foglalkozott a magyar-lengyel irodalmi kapcsolatokkal. Körültekintően elemezte a hagyományos magyar-lengyel barátságok a közös szabadságharcokhoz kapcsolódó történelmi gyökereit. Foglalkozott a magyar irodalom európai, de főként lengyelországi népszerűsítésének kérdéseivel, Liszt Ferenc és Fryderyk Chopin lengyel, illetve magyar népszerűségének sajátosságaival. Emléket állított a magyar irodalom lengyel népszerűsítőinek.

https://historia.wikia.org/pl/wiki/Istv%C3%A1n_Csapl%C3%A1ros

5. **Camilla Mondral** (Párizs, 1911. június 30. – Varsó, 2002. február 12.) műfordító, író. Sírja a varsói Pyry temetőben található (02-862 Warszawa, Farbiarska 30.).

Karol Mondral festőművész és grafikus leánya. Tanulmányait a párizsi École Communale des Jeunes Filles-nél kezdte, 1924-ben családjával Lengyelországba költözött és Bydgoszczban telepedett le. Lengyel kormány-tisztviselő lett a

Hadügyminisztériumban. A második világháború kitörése után a minisztérium egész kabinetjével együtt Romániába evakuálták. 1939. szeptember közepén sikerült eljutnia **Magyarországra**, ahol kapcsolattartó lett az internáló táborok és az internált lengyel katonákkal foglalkozó magyar hivatal között. Részt vett a katonák Franciaországba történő szökésének szervezésében. Megtanult magyarul. 1944-ben, a német megszállás után letartóztatták és osztrák munkatáborba került. A háború után Varsóban telepedett le. 1950-1956-ban a Czytelnik Kiadó magyar irodalmi szerkesztőjeként dolgozott, magyar irodalmat fordított. Két visszaemlékezést jelentetett meg életéről: "Szerelmem Magyarország" (1994) és "Futás a századokon át / Bieg przez stulecie" (1998). 1980-ban felvették a PEN Clubba. 1989-ben tagja és alelnöke volt a Lengyel Írószövetség alapító bizottságának.

Jelentősebb kitüntetései: A Polonia Restituta Rend lovagkeresztje (1974), Érdemes kulturális aktivista jelvény (1994), a Polonia Restituta Rend parancsnoki keresztje (1998), "Pro Cultura Hungarica" érem (1988), Magyar Köztársasági Érdemrend (1991)

https://pl.wikipedia.org/wiki/Camilla_Mondral

6. Esztényi-Ławnik Eszter (1935.03.31-2008.11.02.) Varsóban a Bródno-i temetőben van eltemetve.

Jónevű műfordító volt, többek között Szántó Tibor könyvművész, grafikus több művét fordította lengyel nyelvre. Fordításai közül - Szántó Tibor: A betűtörténet - Pismo i Styl az Ossolineum Kiadó gondozásában és a nagyon szép kiadású Magyar Anjou Legendárium (Węgierskie Legendarium Andegaweńskie) szintén a lengyel Ossolineum Kiadó gondozásában.

<https://integro.ciniba.edu.pl/integro/191800877426/ksiazka/wegry>

7. Żmigrodzka Ilona sz. Szűcs Ilona(1946.04.09-2017-03) Brwinówi temető

Ilonka a magyar egyesület aktivistája volt a kezdetektől, bár Brwinowban lakott kb. 30 km-re Varsótól. Mosolya, életkedve, energiája, segítőkészsége, vendégszeretete mindenkit magával ragadott. A brwinówi udvarháznál tartott piknikeket, finom süteményeit sosem felejtjük el.

Brwinówi temető

Żmigrodzki Sławomir (1974.05.22 - 2011.08.09)

Ślawek, Ilonka fia sajnos fiatalon vesztette el a harcot a betegséggel.

8. Chomrański Marian (1919.11.04 - 2002.07.12) „Gyuri bácsi”

Gyuri bácsi a „régí szép idők”-ből maradt, rendkívül intelligens, olvasott, de a helyét nem találó bácsi volt. Mindig ott volt a találkozásokon, de igazán senki sem ismerte. Honnan tudott magyarul? Mindenki magyarnak gondolta.

9. Włoszczowska Ida, szül. Dörgő Ida (1919.06.25 - 2003.01.13) a varsói Północny temetőben van eltemetve - S-III-11 5. sor, 5. sír

Włoszczowska Ida (Iduka) 1945-ben került Debrecen mellőli Wałbrzych környékére a férjével, aki a II. világháború idején Magyarországra menekült lengyel katona volt. Az akkori lengyel állampolgársági szabályok szerint automatikusan megkapta a lengyel állampolgárságot, a magyart pedig elvesztette, mivel nem létezett kettős állampolgárság. Magyar állampolgárságát élete végéig nem tudta visszaszerezni. A Kultura Boltban dolgozott, akin csak tudott segített, nagyon sokan ismerték, szerették. Iduka örült, hogy a magyarok közösségéhez tartozhatott. Hosszu betegség után hunyt el 2013-ban. Férje Wacław csak három hónappal élte túl. Utódjuk nem maradt, így a sírjuk igen szegényes.

10. Benyák Ferenc (1914.01.09 -)

A Magyar Kulturális Intézet nagy bajuszos délvidéki származású Feri bácsija, mindig ott volt a recepción, mindenkit ismert, mindenkivel váltott pár szót.

11. Kallaur Éva, sz. Varga Éva (1932.07.20 - 2019.02.11) Nyughelye: Czerniakowski temető 4-2-11

Éva férje 1951-57 között a budapesti Műszaki Egyetemen tanult, akivel 1960-ban telepedett le Lengyelországban. Egyike volt annak a kis közösségnek, akik időt és fáradságot nem kímélve szervezték előbb a magyar kolóniát, majd a hivatalosan bejegyzett Lengyelországi Magyar Egyesületet is. Szervezett sok évig magyarországi nyaralást az itteni magyaroknak, mindig volt ötlete, örömmel eljárt minden programra szinte élete utolsó napjáig, akkor is, amikor már mozgásában korlátozva volt. Megtanította a lányát és a két fiú unokáját is magyarul. A hétvégi magyar iskolában egy foglalkozást sem hagyott ki a fiúkkal. Mosolyát, jóízű kacagását, palócos beszédét, vendégszeretetét megőrizzük emlékezetünkben.

12. Kowalik Erzsébet sz. Darányi Erzsébet (1917.06.15 - 2007.05.19) Sírja a varsói református temetőben van - Cmentarz Ewangelicko-Reformowany, ul Żytnia 42.

Erzsébet asszony református magyar nemesi család leszármazottja volt. Édesapja pusztaszentgyörgyi és tetétleni Darányi Gyula orvos, egyetemi tanár volt. Középiskolai tanulmányait a Darányi Ignác által alapított Baár-Madas Református Gimnáziumban végezte Budapesten.

Erzsébet asszony részt vett a Lengyelországi Magyar Egyesület megalapításában, rendszeresen látogatta az Egyesület rendezvényeit, találkozóit. Nyugdíjas éveiben a Magyar Nagykövetség konzuli hivatalában dolgozott. Szorgalmával, pontosságával, kiváló nyelvtudásával és nagyszerű emberi hozzáállásával segítette a konzuli hivatal

munkáját. Nagy szeretettel és lojalitással intézte a lengyelországi magyarok konzuli ügyeit.

Darányi Erzsébet sírja a varsói református temetőben.

13. Slotwińska Elżbieta sz. Naszályi Erzsébet (1921.10.20 -)

14. Rakowska Małgorzata sz. Gyurits Margit (1919.05.09 - 2011.03.06) a varsói Cmentarz Północny temetőben nyugszik C-VIII-1. 5. sor, 6. Sír

Margitka néni a II. világháború alatt Magyarországra menekült lengyel katonához ment férjhez, aki elhozta őt Lengyelországba 1945-ben. Az akkori előírások szerint le kellett mondania magyar állampolgárságáról. Örömmel járt az egyesületi találkozókra. Barátkozott mindenkivel, vendégszerető, kedves néni volt.

15. Jankowska Helena (1917.09.23 -)

16. Posztl Béla (1945.01.02 - 2003.03.15.) a varsói Cmentarz Północny temetőben van eltemetve S-II-8 parcella 7. sor, 16. sír

Béla szakács volt, ebben a minőségben került ki Varsóba a Budapest Kristály étterembe. Külszolgálatának befejeződése után itt maradt, családot alapított.

17. Kottler Ottó (1934.11.18 -)

18. Janisiewicz Margit (1918.08.01-) Krakkó

19. Cioch Ádám (1916.07.04 - 2008.12.04., felesége Elżbieta 24.04.1917 - 28.03.1991) Sírjuk Krakkóban a Rakowicki temetőben található, LXXXV parcella, 7,8 sor, 24,25 sír

20. Selmeczy Péter (1930. - 2006.06.17). Sírja a varsói evangélikus temetőben van – Cmentarz Ewangelicko-Augsburski Varsó, ul. Młynarska 54/58.

Kereskedelmi diplomataként került Krakkóba, majd később Varsóba. Itt Lengyelországban találta meg a párját, megtanult lengyelül. A Szwolezerów utcai Kereskedelmi Kirendeltségen fejezte be pályafutását és Varsóban maradt, mivel a lánya is itt telepedett le. Nagyon érdekesen tudott mesélni, a kávézóban a beszélgetés vele mindig élmény volt.

22. Elek István (Nagyzsám 1917. 08. 20. – Gdańsk 2018. 06. 25.) Sírja a Gdańsk-Oliwa temetőben található 5 parcella A sor 16. sír

Elek István (Pista bácsi) magyar kertészmérnöki diplomájával tartalékos huszár hadnagy volt és Magyarország német megszállása után 1944-ben lengyel területre vezényelték. A németekkel együtt a német parancsnokság alatt álló magyar katonai egységek is hátráltak az előre törő Vörös Hadsereg elől, így került 1944. július 30-án Elek István is Varsó környékére. Az 1944. augusztus 1-jén kitört varsói felkelés elszigetelése helyett a magyar parancsnokok megtagadták a lengyelelles tevékenységet, sőt segítették a felkelésben részt vevő lengyeleket, megmentve sokak életét.

Feleségét a varsói felkelés idején ismerte meg, megfogadták egymásnak, hogy a háború után találkoznak. Ez így is történt és Gdańskban telepedtek le. 1954 után pedig már hasznosíthatta kert- és tájépítészeti ismereteit is, például sikerrel rekonstruálta az elpusztult botanikus kertet az Oliwa parkban, amely ma a városrész kedvelt pihenőhelye.

1956-ban az ő közreműködésével juttatták el Magyarországra a lengyelek által gyűjtött segélycsomagokat.

Pista bácsi Lengyelországot választotta hazájának, de mindörökre megmaradt magyarnak, aki mindig segítségére volt a Gdańskban és környékén bajba került magyar állampolgároknak. Nagyszerű lengyel nyelvtudásával, 1956 után hites tolmácsként (lengyel igazságügyi szakértőként) és kézbesítési megbízottként is közreműködött a lengyel hatóságok és bíróságok előtt magyar állampolgárok ügyében folyó eljárásokban. A Tenger-melléki magyar kolónia Lengyel-Magyar Társaságának megalapítója és elnöke lett. A magyar-lengyel kapcsolatok személyiségeként sok-sok magyar és lengyel tisztelte és becsülte a Balti tenger partján és Varsóban a Magyar Nagykövetség is.

A Magyar Köztársaság elnöke 2012. szeptember 28-án – életútjának elismeréseként - a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetést adományozta Elek István részére. 98 évesen pedig megkapta az egyik legmagasabb lengyel kitüntetést, a Lengyelország Újjászületése Érdemrend lovagkeresztjét.

Elek István 2018-ban, 101 éves korában hunyt el. Élete példaértékű volt valamennyiünk számára. Isten nyugosztalja.

23. Tátrai István (1952.04.20 – Varsó 2021.05.09.)

Kiváló eredménnyel szerzett mérnöki diplomát a varsói Katonai Műszaki Egyetem (Wojskowa Akademia Techniczna) Kibernetika Szakán (1976-1982). Tanulmányai befejezése után tudományos munkát végzett a budapesti Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Informatikai Központjában (1982-1992). Katonai rangja őrnagy volt.

1993-ban telepedett le Varsóban lengyel feleségével és vállalkozóként tevékenykedett, erősítve a lengyel-magyar gazdasági kapcsolatokat.

1980-tól kiváló lengyel-magyar tolmácként is tevékenykedett.

Számára mindig fontos volt a hite, a családja és a magyarsága, ezért is különösen fontosnak tartotta, hogy a két fia és az unokái is megtanulják a magyar nyelvet.

24. Tar Károly (Budapest, 1944.05.18. – Varsó, 2021.09.13.) Sírja a varsói Bródnoi temetőben található (19E parcella, 3.sor 6.sír)

Tar Károly 1969-ben költözött lengyel feleségéhez Varsóba. Kezdetben Csapláros István professzornak dolgozott, majd a „Lengyelország” c. folyóirat szerkesztőségébe került. Kitűnő lengyel nyelvtudását idővel a legmagasabb szintű államközi szinkrontolmácsolásban is hasznosíthatta. Utolsó munkahelye a Magyar Kulturális Intézet volt.

Nem volt nagy társadalmi aktivista, de barátja, Szalai Attila újságíró, később diplomata az 1976-1990. lengyelországi éveket felölelő nemrég kiadott naplójában több helyen is megemlíti.

Kutyabarát volt, de érdeklődött a madarak élete iránt is. A vele összebarátkozott varjak megvédték Budrys kutyáját, amikor egy másik négy lábú megtámadta, s szinte mindig elkísérték őket a sétákra. Figyelemmel kísérte a magyar gólyák életét, sorsát az interneten.

A magyarok varsói közösségének aktív tagja, a Lengyelországi Magyar Egyesület egyik alapító tagja volt. A magyar gyermekeknek szervezett Mikulás ünnepségen évekig ő volt a Mikulás bácsi. A magyar seniorok találkozóin aktívan vett részt, többször történelmi témák előadója volt. Rendszeresen figyelemmel kísérte a magyarországi eseményeket. Magyar volt mindvégig.

2021. szeptember végén búcsúztunk tőle, s került kedves felesége mellé a Bródnoi temetőben.

25. Wróblewska Aranka, sz. Wallenhoffer Aranka, (Győr 1920. 03. 07 - Krakkó 1996. 10. 22) Sírja a krakkói Grębałów temetőben, LXXXVIIA parcellában, 5 sor, 6. sír.

1945-ben került Lengyelországba. Lengyel férje - Włodzimierz Buczowski - 1939-ben a II. világháború kitörése után menekült Magyarországra, ahol Győrbe került és ott ismerkedtek meg. 1941-ben összeházasodtak, 1942-ben fiuk született. 1945-ben visszaindultak Lengyelországba és útközben a csehszlovák-lengyel határon megölték a férjét. Arankát a hatóságok nem engedték vissza Magyarországra, mert lengyel állampolgár felesége volt, tehát megfosztották magyar állampolgárságától. Przemysl-be került kisfiával, ahol először egy kolostorba fogadták be őket. Később egy magyar-lengyel családhoz kerültek, ahol segítséget kaptak. Nehezen megtanult lengyelül és talált munkát.

1948-ban feleségül ment Jan Wróblewskihez. Az 50-es években Krakkóba kerültek, mert a férje itt talált munkát és ahhoz lakás is járt. 1964-ben elváltak (a férje Angliába ment és nem jött vissza). Pénztárosként bankban dolgozott. Mindig erős honvágya volt, főleg

hogy otthon egyetlen bátyja életben maradt. Az itteni magyarokkal tartotta a kapcsolatot. Annak ellenére, hogy anyagi gondokkal küszködött, önkéntes tevékenységet vállalt. Mindig mondta, hogy vannak nála szegényebbek, tehát ahogy tudott segített másokon (pld. betegeket ápolta).

26. Wróblewski Władysław (Győr 1945.11.24 – Krakkó 2003.01.19) Sírja a krakkói Grębałów temetőben, XVIII parcellában, 1 sor, 3 sír.

Édesanyja magyar volt, édesapja lengyel. 1945-ben édesanyjával együtt került Lengyelországba. Przemyśl-ben kezdett általános iskolába járni, tanulmányait Krakkóban folytatta. Gépészmérnök lett és magyar hites tolmács. 10 évig Magyarországon is dolgozott. Nagyon büszke volt magyarságára.

27. Szügyi-Trajtler József (Bp 1877.02.19 – Bydgoszcz 1923.01.31)

Nemesi családban Trajtler Károly és Komlóssy Izabella házasságából született. Érettségi bizonyítványát és vasútépítő mérnöki diplomáját Budapesten szerezte. Szakmai munkáját – rövid budapesti gyakorlóidő után – 1900-ban az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozó Bosznia-Hercegovinában kezdte, ahol vasútvonalakat, utakat, hidakat épített és számos alagutat fúrt, amiért I. Ferenc József császár 1917-ben lovagkereszttel tüntette ki. Lengyel feleségével, Cecylia Bajewskával Lwówban 1903-ban kötött házasságot.

Az I. világháború után felesége érveire hallgatva és saját meggondolása alapján Lengyelországot, Bydgoszczot választja lakhelyül és 1919-ben Bydgoszczban kezd vasutasként dolgozni. A városban a németektől a lengyelek által 1920 januárjában átvett hatalom első napjaitól kezdve szervezte a vasútforgalmat. Az ő érdeme volt a vasuti vagyon fosztogatásának megfékezése, valamint a Bydgoszcz, Tczew, Gdańsk körzeti vasútigazgatóság területén lengyel személyzet alkalmazása. A forgalmi szolgálat főnökeként megteremtette a megbízható és pontos vasúti összeköttetéseket. A felfokozott és felelősségteljes munka legyengítette szervezetét és életének teljében, 45

esztendősi korában, 1923-ban ragadta el a halál. Sírja Bydgoszczban a Starofarny Temetőben a „Kérdemesültek Útján / Aleja Zasłużonych”-on található.

Marek Pietrzak tiszteletbeli magyar konzul kezdeményezésére 2013-ban Bydgoszczban körönd viseli a nevét: „Rondo Józefa Szügyi-Trajtlera” .

<https://pomorska.pl/jozef-szugi-trajtler-wegier-w-panteonie-bydgoszczan/ar/6408544>

https://pl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B3zef_Trajtler

<https://pomorska.pl/jozef-trajtler-niezwykla-historia-rodowitego-wegra-ktory-ratowal-bydgoska-kolej/ar/7426039>

28. Szymańska Piroska (1928.09.22 – 2000.08.16)

Férje Ryszard diplomata volt Budapesten 1970 körül, sírja a Varsó, Powązki Katonai temetőben, a B19-as parcellában III. sor 25.

29. Brendel János (Szikszó 1938.08.15 - Poznań 2010.12.04)

Nyughelye: Poznań, Cmentarz Parafialny ul. Nowina

Az 1956-os magyar forradalom után jött Debrecenből Lengyelországba és Poznańban telepedett le. Mint művészettörténész számos magyar-lengyel kiállítást rendezett a városban.

Tagja volt a Lengyel Művészettörténészek Társaságának és 1977-83, valamint 1989-94 között a Társaság Poznani Részlegének elnöke volt. Nagy ismerője volt a kortárs magyar és lengyel művészetnek.

A poznani Adam Mickiewicz Egyetemen 1992-ben elindított magyar szak első vezetője volt.

Brendel János és B. Askanas-Turowska
1968-ban egy kiállítás megnyitóján

